

Proč se západní média bojí Juliana Assange, Jonathan Cook

[UR unz.com/jcook/why-the-western-media-is-afraid-of-julian-assange](https://unz.com/jcook/why-the-western-media-is-afraid-of-julian-assange)

January 30, 2023

← [Avatar nám dává touhu být Na'vi, Whi...](#)

[BlogviewArchiv Jonathana Cooka](#)

Proč se západní média bojí Juliana Assange

[Jonathan Cook](#) • 30. ledna 2023

• 2 500 slov • [9 Comments](#) • [Odpovědět](#)

[Sdílejte s Gabem](#)

[Toto je text mé přednášky na #FreeTheTruth: Secret Power, Media Freedom and Democracy, která se konala v St Pancras Church v Londýně v sobotu 28. ledna 2023. Dalšími řečníky byli bývalý britský velvyslanec Craig Murray a italská investigativní novinářka Stefania Maurizi, autorka z nedávné [Secret Power: Wikileaks and its Enemies](#). Bývalý vůdce labouristů Jeremy Corbyn také předal cenu Gavina MacFaydena, jedinou mediální cenu, o které hlasovali informátoři, Julianu Assangeovi za to, že je „žurnalistou, jehož práce nejvíce ilustruje důležitost svobodného tisku“. Craig Murray to přijal jménem Assange. Video z akce je vloženo do textu níže.]

Během rozhovoru v roce 2011 Julian Assange jasně postřehl roli toho, co nazval „vnímané morální instituce společnosti“, jako jsou liberální média:

To, co pohání noviny jako Guardian nebo New York Times, nejsou jejich vnitřní morální hodnoty. Jde prostě o to, že mají trh. Ve Spojeném království existuje trh zvaný „vzdělání liberálové“. Vzdelání liberálové si chtějí koupit noviny jako Guardian, a proto vzniká instituce, která tento trh naplní. ... To, co je v novinách, není odrazem hodnot lidí v té instituci, je to odrazem poptávky trhu.

Assange pravděpodobně získal tento náhled poté, co v předchozím roce úzce spolupracoval s oběma novinami na válečných protokolech v Afghánistánu a Iráku.

Jednou z chyb, které se u takzvaných „mainstreamových médií“ obvykle dopouštíme, je představa, že jejich výstupy se vyvíjely v jakémsi postupném procesu zdola nahoru. Doporučujeme

předpokládat, že ve způsobu, jakým se formují mediální publikace, existuje alespoň prvek dobrovolného sdružování.

Nejjednodušeji si představujeme, že novináři s liberálním nebo levicovým pohledem tíhnou k jiným novinářům s podobným pohledem a společně vytvářejí liberálně levicové noviny. Někdy si představujeme, že se něco podobného odehrává mezi pravicovými novináři a pravicovými novinami.

To vše vyžaduje ignorování slona v místnosti: miliardářů. I když o těchto majitelích přemýšlíme – a obecně nás od toho odrazuje – máme tendenci se domnívat, že jejich úlohou je především zajistit financování těchto bezplatných cvičení v novinářské spolupráci.

Z toho důvodu usuzujeme, že média reprezentují společnost: nabízejí tržiště myšlení a vyjádření, na kterém se myšlenky a názory shodují s tím, jak se cítí velká většina lidí. Stručně řečeno, média spíše odrážejí spektrum přijatelných myšlenek, než aby toto spektrum definovali a vnucovali.

Nebezpečné nápady

Samozřejmě, když se nad tím pozastavíme, jsou tyto domněnky směšné. Média se skládají z prodejen vlastněných a sloužících zájmům miliardářů a velkých korporací – nebo v případě BBC, vysílací korporace zcela závislé na státní štědrosti.

Kromě toho téměř všechna korporátní média potřebují příjmy z reklamy od jiných velkých korporací, aby se vyhnula krvácení peněz. V tomto uspořádání není nic zdola nahoru. Je zcela shora dolů.

Watch Video At: <https://youtu.be/CRP6nHkvQmg>

Novináři působí v rámci ideologických parametrů striktně stanovených majitelem jejich provozovny. Média nereflektují společnost. Odráží zájmy malé elity a státu národní bezpečnosti, který tuto elitu prosazuje a chrání.

Tyto parametry jsou dostatečně široké na to, aby umožnily určitý nesouhlas – prostě dost na to, aby západní média *vypadala* demokraticky. Parametry jsou však dostatečně úzké, aby omezovaly podávání zpráv, analýzy a mínění, takže nebezpečné myšlenky – nebezpečné pro korporátní státní moc – se téměř nikdy nedostanou do povědomí. Otevřeně řečeno, pluralita médií je spektrum přípustného myšlení mezi mocenskou elitou.

Pokud se to nezdá samozřejmé, mohlo by pomoci uvažovat o médiích spíše jako o jakékoli jiné velké korporaci – jako je například řetězec supermarketů.

Supermarkety jsou velké skladiště, které skladují širokou škálu zboží, sortiment je podobný napříč všemi řetězci, ale liší se drobnými odchylkami v cenách a značce.

Navzdory této zásadní podobnosti se každý řetězec supermarketů prodává jako radikálně odlišný od svých konkurentů. Je snadné podlehnout této představě a většina z nás to udělá: do té míry, že se

začneme ztotožňovat s jedním supermarketem před ostatními, protože věříme, že sdílí naše hodnoty, že ztělesňuje naše ideály, aspiruje na věci, které nám jsou drahé.

Všichni víme, že je rozdíl mezi Waitrose a Tesco ve Spojeném království nebo Whole Foods a Walmart v USA. Ale pokud se snažíme zjistit, v čem tento rozdíl spočívá, je těžké to zjistit – kromě konkurenčních marketingových strategií a cílení na různé nákupní publikum.

Všechny supermarkety sdílejí základní kapitalistickou ideologii. Všechny jsou patologicky poháněny potřebou generovat zisk. Všichni se snaží u svých zákazníků podněcovat dravý konzum. Všechny vytvářejí nadměrnou poptávku a plýtvání. Všechny přenášejí své náklady na širší společnost.

Můj nejnovější: Stále zoufalejším úkolem manažerů vnímání kapitalismu je oddělit náš ekonomický systém od vznikající ekologické krize – prolomit naše chápání příčinné souvislosti mezi těmito dvěma <https://t.co/S4Aby314FX>

— Jonathan Cook (@Jonathan_K_Cook) 25. října 2020

Zachycení čtenářů

Mediální publikace jsou velmi podobné. Jsou zde proto, aby dělali v podstatě totéž, ale svou podobnost mohou zpeněžit pouze tím, že ji prezentují – marketingově – jako rozdíl. Značkují odlišně ne proto, že *jsou* odlišné, ale proto, aby byly efektivní (pokud ne vždy ziskové), musí oslovit a zachytit různé demografické skupiny.

Supermarkety to dělají s různými důrazy: je to Coca-Cola nebo víno, které slouží jako vůdce ztrát? Měly by být ekologické reference a dobré životní podmínky zvířat upřednostňovány před hodnotou za peníze? Nejinak je tomu s médii: výstupy se označují jako liberální nebo konzervativní, na straně střední třídy nebo nekvalifikovaných dělníků, jako zpochybňující mocné nebo jejich respektující.

Klíčovým úkolem supermarketu je vytvořit loajalitu části nakupující veřejnosti a zabránit tak tomu, aby tito zákazníci zabloudili k jiným řetězcům. Podobně média posilují předpokládaný soubor sdílených

hodnot mezi konkrétní demografickou skupinou, aby zabránila čtenářům hledat své zprávy, analýzy a komentáře jinde.

Cílem korporátních médií není odhalování pravdy.

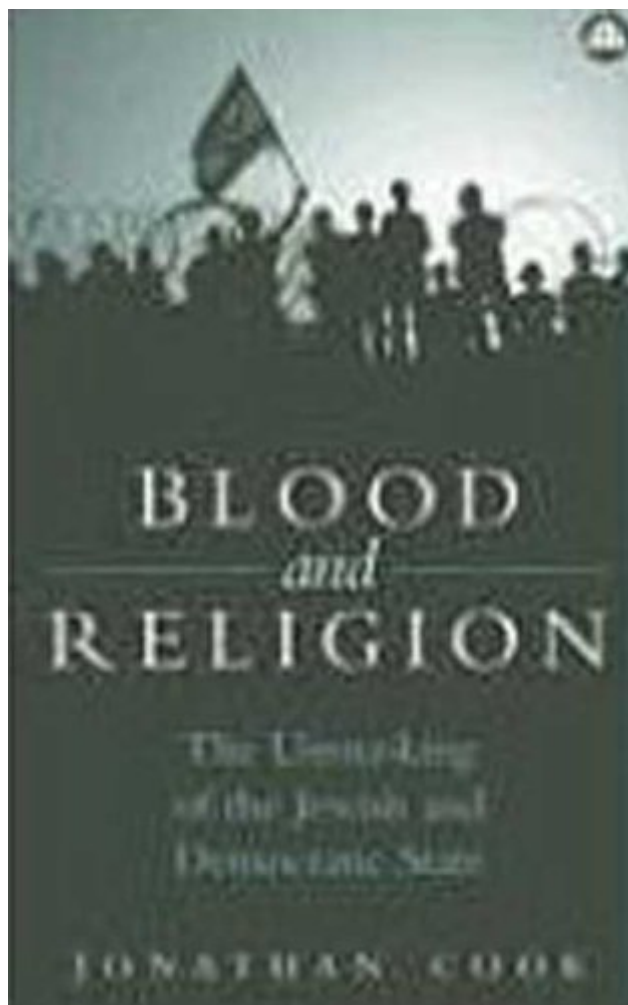
Nesleduje centra moci. Jde o to zaujmout čtenáře. Pokud média monitorují moc, mluví těžké pravdy, je to proto, že je to jeho značka, to je to, co od něj publikum očekává.

"Správní" novináři

Jak to tedy souvisí s dnešním tématem?

No, v neposlední řadě to pomáhá objasnit něco, co mnohé z nás mate. Proč se novináři ve svých zástupech nepostavili na podporu Juliana Assange – zvláště poté, co Švédsko upustilo od nejdelšího předběžného vyšetřování ve své historii a

ukázalo se, že Assangeovo pronásledování bylo, jak vždy varoval, dláždit cestu k jeho vydání do USA odhalování svých válečných zločinů?

Můj nejnovější: Švédsko nemělo v úmyslu stíhat Assange, protože nikdy nemělo žádný případ, píše expert OSN. Cílem bylo uvěznit ho v nekonečném procesu bez trestního stíhání a zároveň jej uvěznit ve stále horších podmínkách, zatímco se proti němu obrátila veřejnost <https://t.co/qGOLynCII0>

— Jonathan Cook (@Jonathan_K_Cook) 5. května 2022

Pravdou je, že se Guardian a New York Times dožadovaly Assangeovy svobody;

kdyby vyšetřili do očí bijící díry ve švédském případě, jak to udělal Nils Melzer, zvláštní zpravodaj OSN pro mučení;

křičeli o nebezpečích toho, že by USA umožnily předefinovat hlavní úkol žurnalistiky jako zradu podle drakonického, stoletého zákona o špionáži;

kdyby použili své značné svaly a zdroje k plnění žádostí o svobodu informací, jako to udělala Stefania Mauriziová za svůj vlastní desetník;

poukazovali na nekonečné právní zneužívání, ke kterému dochází při léčbě Assange ve Spojeném království;

ohlásili – spíše než ignorovali – skutečnosti, které vyšly najevo při slyšení o vydání v Londýně;

zkrátka, kdyby neustále drželi Assangeovo pronásledování v centru pozornosti, byl by teď volný.

Snahy různých zúčastněných států o jeho postupné zmizení během poslední dekády by se staly marnými, dokonce sabotujícími.

Na určité úrovni to novináři chápou. Právě proto se snaží sebe i vás přesvědčit, že Assange není „správný“ novinář. Proto, říkají si, nepotřebují být solidární s kolegou novinářem – nebo hůř, proč je v pořádku zesilovat démonizační kampaň bezpečnostního státu.

Tím, že budou Assange ignorovat, tím, že ho budou ostatní, se mohou vyhnout přemýšlení o rozdílech mezi tím, co udělal on, a tím, co dělají oni. Novináři se mohou vyhnout zkoumání své vlastní role zajatých služebníků korporální moci.

Mediální revoluce

Assangeovi hrozí 175 let ve věznici s nejvyšší ostrahou, nikoli za špionáž, ale za publikování žurnalistiky. Žurnalistika nevyžaduje žádnou speciální odbornou kvalifikaci, jako je tomu u operací mozku a zprostředkovatelství. Nezáleží na přesných, nejasných znalostech lidské fyziologie nebo právního postupu.

V nejlepším případě je žurnalistika jednoduše shromažďováním a zveřejňováním informací, které slouží „veřejnému zájmu“. *Veřejné* : to znamená, že slouží vám i mně. Nevyžaduje to diplom. Nevyžaduje velkou budovu ani bohatého majitele. *Zašeptejte* : každý z nás může dělat žurnalistiku. A když to uděláme, měla by platit novinářská ochrana.

Assange vynikal v žurnalistice jako nikdo před ním, protože vymyslel nový model, jak přinutit vlády, aby se staly transparentnějšími a státní úředníky čestnějšími. To je přesně důvod, proč elita, která má tajnou moc, chce jeho a tento model zničit.

Pokud by liberální média byla skutečně organizována zdola nahoru a nikoli shora dolů, novináři by byli pobouřeni – a vyděšeni – státy, které by mučily jednoho z nich. Skutečně by se báli, že by mohli být dalším cílem.

Protože je to praktika čisté žurnalistiky, která je napadena, ani jeden novinář.

Ale korporátní novináři to takhle nevidí. A popravdě řečeno, jejich opuštění Assange – nedostatek solidarity – je vysvětlitelné. Novináři nejsou úplně iracionální.

Korporátní média, zejména jejich liberální média a jejich novináři, chápou, že Assangeova mediální revoluce – ztělesněná Wikileaks – je pro ně mnohem větší hrozbou než národní bezpečnostní stát.

Těžké domácí pravdy

Wikileaks nabízí nový druh platformy pro demokratickou žurnalistiku, v níž se tajná moc, spolu s její inherentní korupcí a zločiny, stává mnohem obtížnějším ovládat. A v důsledku toho museli korporátní novináři čelit některým obtížným domácím pravdám, kterým se vyhýbali, dokud se neobjevili Wikileaks.

Za prvé, mediální revoluce Wikileaks hrozí podkopáním role a privilegií korporátního novináře. Čtenáři se již nemusí spoléhat na tyto dobře placené „arbitry pravdy“. Čtenáři mají poprvé přímý přístup k původním zdrojům, k nezprostředkovaným dokumentům. Čtenáři už nemusí být pasivními konzumenty zpráv. Mohou se sami informovat. Nejen, že mohou vystříhnout prostředníka – korporátní média – ale mohou konečně posoudit, zda se k nim ten prostředník choval úplně rovně.

To je velmi špatná zpráva pro jednotlivé firemní novináře. V nejlepším případě je zbaví jakékoli aury autority a prestiže. V nejhorším případě zajišťuje, že profese, která je již málo vážená, je považována za ještě méně důvěryhodnou.

Je to ale také velmi špatná zpráva pro majitele médií. Už nekontrolují zpravodajskou agendu. Nemohou již sloužit jako institucionální strážci. Už nedokážou definovat hranice přijatelných představ a názoru.

Přístup k žurnalistice

Za druhé, revoluce Wikileaks vrhá nelichotivé světlo na tradiční model žurnalistiky. Ukazuje to, že je neodmyslitelně závislá na tajné moci – a tudíž se na ní podílí.

Přihlaste se k odběru nových sloupců

Životní mízou modelu Wikileaks je informátor, který riskuje vše, aby se dostal ven veřejně prospěšné informace, které mocní chtějí utajit, protože odhalují korupci, zneužívání nebo porušování zákonů.

Vzpomeňte si na Chelsea Manning a Edwarda Snowdena.

Naproti tomu životní mízou korporátní žurnalistiky je přístup.

Firemní novináři provádějí implicitní transakci: insider doručuje novináři vybrané útržky informací, které mohou, ale nemusí být pravdivé a které vždy slouží zájmům neviditelných sil v kuloárech moci.

Pro obě strany závisí vztah přístupu na tom, aby si moc neznepřátelila odhalováním jejích hlubokých tajemství.

Insider je pro novináře užitečný pouze do té doby, dokud má přístup k moci. Což znamená, že zasvěcenec jen zřídka nabídne informace, které skutečně ohrožují tuto moc. Pokud by to udělali, brzy by byli bez práce.

Ale aby to bylo považováno za užitečné, musí zasvěcenec nabídnout reportérovi informace, které se zdají být objevené, které novinářům slibují kariéerní postup a ceny.

Obě strany hrají roli ve hře šarád, která slouží společným zájmům korporátních médií a politické elity.

Přístup nabízí novinářům v nejlepším případě vhléd do mocenských her mezi soupeřícími elitními skupinami s protichůdnými agendami – mezi liberálnějšími prvky mocenské elity a jestřábími prvky.

Veřejnému zájmu se vždy slouží jen okrajově: částečně chápeme rozdělení v rámci administrativy nebo byrokracie, ale jen velmi zřídka celý rozsah toho, co se děje.

Jonathan Cook

Na krátkou dobu si liberální složky korporátních médií vyměnily svůj historický přístup a připojily se k Wikileaks v její revoluci transparentnosti. Ale rychle pochopili nebezpečí cesty, na kterou se vydali – jak objasňuje citát z Assange, kterým jsme začali.

Mysl a svaly

Bylo by velkou chybou předpokládat, že korporátní média se cítí ohrožena Wikileaks jednoduše proto, že posledně jmenovaná udělala mnohem lepší pěst při držení moci k odpovědnosti než korporátní média. Tady

nejde o závist. Je to o strachu. Ve skutečnosti Wikileaks dělá přesně to, co si korporátní média nepřejí dělat.

Novináři v konečném důsledku slouží zájmům vlastníků médií a inzerentů. Tyto korporace jsou skrytou mocí, která řídí naše společnosti. Kromě toho, že vlastní média, financují politiky a financují think-tanky, které tak často diktují zpravodajství a politickou agendu. Naše vlády prohlašují tyto korporace, zejména ty, které dominují finančnímu sektoru, za příliš velké na to, aby mohly padnout. Protože moc v našich společnostech je silou korporací.

Pilíře, které podporují tento systém tajné elitní moci – ty, které jej maskují a chrání – jsou média a bezpečnostní služby: mysl a svaly. Mediální korporace jsou tu od toho, aby chránily korporátní moc pomocí psychologické a emocionální manipulace, stejně jako jsou tu bezpečnostní služby, aby ji chránily pomocí invazivního sledování a fyzického nátlaku.

Wikileaks narušuje tento útulný vztah z obou stran. Hrozí tím, že ukončí roli korporátních médií při zprostředkování oficiálních informací a místo toho nabídne veřejnosti přímý přístup k oficiálním tajemstvím. A přitom se odvažuje odhalit řemeslo bezpečnostních služeb při porušování zákonů a zneužívání, a tím na ně uvalovat nevítanou kontrolu a omezování.

Wikileaks tím, že vyhrožuje, že médiím a bezpečnostním službám přinese demokratickou odpovědnost, a odhaluje jejich dlouhodobou tajnou dohodu, otevírá okno toho, jak falešné naše demokracie skutečně jsou.

Společnou touhou bezpečnostních služeb a korporátních médií je Assange zmizet v naději, že jeho revoluční model žurnalistiky bude opuštěn nebo nadobro zapomenut.

To nebude. Technologie nezmizí. A musíme světu neustále připomínat, co Assange dokázal, a hroznou cenu, kterou za svůj úspěch zaplatil.

(Opětovně publikováno od Jonathana Cooka se svolením autora nebo zástupce)

[← Avatar nám dává touhu být Na'vi, Whi...](#)

[Přihlaste se k odběru nových sloupců](#)

• Kategorie: [Zahraníční politika](#) • Štítky: [Americká média](#) , [Julian Assange](#) , [Wikileaks](#)

[RSS](#)

[← Avatar nám dává touhu být Na'vi, Whi...](#)

Skrýt 9 komentářů [Zanechat komentář](#)

Komentující ignorovat ... sledovat **Endorsed Only**

Oříznout komentáře?

1. A. Cliftonříká: • Webové stránky

31. ledna 2023 v 14:33 GMT • před 18,6 hodinami ↑

Zcela správně Ole Boy.

Stále žádní Dallas Cowboys v Alamo.

nakonec se Sofonjáš 3:9 stane „povinným“.

stejně jako Matouš 13:39-43.

Odpovědět Souhlasím/Nesouhlasím/atd. This Commenter

2. Bro43rdříká:

31. ledna 2023 v 15:16 GMT • před 17,9 hodinami • 100 slov ↑

Etatistické ohraňování proti etatismu, nelogické úsilí.

Uvádí to však na pravou míru tímto závěrečným prohlášením: „A my musíme světu neustále připomínat, co Assange dokázal, a hroznou cenu, kterou za svůj úspěch zaplatil.“

Assange should be freed & paid reparations by the US & other collaborators of his torture/incarceration.

Reply Agree/Disagree/Etc. This Commenter

3. Arenous says: • Website

January 31, 2023 at 4:18 pm GMT • 16.9 hours ago • 300

Words ↑

| All are pathologically driven by the need to generate profits.

“All are pathologically driven to provide goods that their customers value at prices higher than their production and delivery costs.”

Truly nefarious.

| All try to fuel rapacious consumerism among their customers. All create excessive demand and waste.

Of course prior to the Reformation or thenabouts all merchants were known to be pious paragons of self-sacrifice, humbly serving the community. ̄_(`\`)_/_/̄

I'm sure ~~Prussian~~ public school has nothing to do with the voter's excessive trust.

More faceless more better, right fellow ~~victims~~ educated adults?

| All externalise their costs on to the wider society.

All are *permitted* to externalize costs by the Fascist government. If you try to discourage them you will find that the attempt is illegal.

It's already Regulated. Don't question, peasant.

Newspapers, by contrast, are not capitalist in the slightest. Ref: Joe Rogan, nu-twitter. There are lots of stories that would draw enormous audiences compared to the rump readerships Official Press outlets command.

Democracy is based on Egalitarianism: divine right of king becomes divine right of mob, because everyone is a king. Nobody is special, and certainly has no special capacity for e.g. leadership.

Kings, however, have spymasters. Voters do not have spymasters. How inEgalitarian! Heresy! Thus, the newspaper: spy networks for the common man.

Except, voters still don't have spymasters. It's nothing but a fig leaf. The newspapers are owned by deep State actors. They tell the dumb gullible idiots what the State wants them to be told. Or else.

Ref: look what happened to reddit when it threatened the State monopoly on broadcast. Look at what happened to twitter. Look what they're strenuously trying to do to Rogan.

• **Agree:** HdC

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

4. Anonymous[242] • Disclaimer says:

January 31, 2023 at 5:50 pm GMT • 15.4 hours ago • 200

Words ↑

This is a very strange article. I read and read till my eyes dripped rheumy discharges, looking for some mention of the CIA impunity regime that exerts complete media control through Wisner's Wurlitzer, Operation Mockingbird et seq.

I found "the security services." But they are relegated to muscles under corporate brain control. Where the fuck were you when the muscles forced the Guardian brains to physically destroy documents and purged the offending journalists? Where were you when Risen got the horse head in his bed to inform on his source like the Intercept does? Where were you when Billionaire Musk found out he bought a hard-wired surveillance panopticon micromanaged by CIA and FBI, and overhauling it will zero out its value?

Corporate assholes are formally subordinated to CIA media control. This sort of institutional analysis misfires if it leaves out the institution that can kill you and torture you and get away with it.

Censoring Wikileaks is bad, but the arbitrary detention and torture and denial of the rights of trial is important too. And newspapers don't do that, CIA does that.

• **Agree:** Notsofast

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

5. Priss Factor says: • Website

January 31, 2023 at 7:43 pm GMT • 13.5 hours ago ↑

State of publishing. i

The publishing figures for 2022 were rather depressing. In a country of 332 million people, only 28 books out of ~300,000 titles sold more than 500,000 copies. Eight were by one author, Colleen Hoover, and no book of history or politics sold more than 295,000 copies.

— Jason Colavito (@JasonColavito) January 30, 2023

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

6. Priss Factor says: • Website

January 31, 2023 at 7:54 pm GMT • 13.3 hours ago ↑

Julian Assange is a metaphor. So many Julians in our age.

“I am Spartacus”

They are NOW using Keith Ellison and the Attorney General’s Office to take away my Medical License – If this can happen to me it can happen to you!

pic.twitter.com/JfmvQe8ZWY

— Scott Jensen (@drscottjensen) January 30, 2023

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

7. Phibbs says:

And what race & religion are most of the oligarchs? What state in the Middle East do they all fawn over?

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

8. Sir Launcelot Canning says:

I feel like I have been living under one continuous crescendoing psyop since 09-11-2001, though I didn’t begin to realize it until about August 2002.

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

9. anarchyst says:

February 1, 2023 at 3:19 am GMT • 5.9 hours ago • 100 Words ↑

It starts with the deliberate criminalization of TRUTH about the so-call “**holocaust**” tale.

Holocaustianity is the new state-imposed “**religion**” from which no dissent or independent investigation will be permitted. Many European countries (and Canada) have already criminalized any independent thought or investigation that goes against the official “**holocaust**” narrative.

It’s that pesky **First Amendment to the Constitution** that prevents the same from happening here in the “**good ol’ USA**”.

Reply Agree/Disagree/Etc. This Commenter

← Avatar Makes Us Long to be Na’vi, Whi...

Leave a Reply -

Remember My Information Why?

Email Replies to my Comment

Submitted comments have been licensed to *The Unz Review* and may be republished elsewhere at the sole discretion of the latter

 Subscribe to This Comment Thread via RSS Subscribe to All Jonathan Cook Comments via RSS